

بررسی بیان پروتئین AQP₁ در هیدروفسالی ناشی از سندرم فتال الکل با استفاده از تکنیک ایمونوھیستوشیمی در رت‌های نژاد ویستار

* محمد نبیونی، زهرا رئیسی: دانشگاه خوارزمی، دانشکده علوم زیستی

چکیده

استفاده از الکل در دوران بارداری منجر به تکوین غیرطبیعی جنین می‌شود، که با عنوان سندرم الکل جنینی^۱ (FAS) شناخته می‌شود. یکی از نشانه‌های این سندرم هیدروفسالی است. هیدروفسالی در دوره فیتال با بزرگ شدن اندازه بطن‌ها همراه است که می‌تواند به علت بلوک شدن جریان CSF ایجاد شود. در این تحقیق با توجه به این که AQP₁ کانال‌های انتقال آب در مغز هستند به بررسی تغییرات بیان این پروتئین در هیدروفسالی ناشی از FAS پرداخته شده است. FAS بدبندی تیمار با اتناول القا شد. برای القا FAS رت‌های نژاد ویستار حامله تحت رژیم الکل ۵ درصد (v/w) در آب آشامیدنی از روز ۸ حاملگی تا روز زایمان قرار گرفتند. رت‌ها در روزهای ۱۸ و ۱۹ بارداری به روش بیوهوشی عمیق کشته شدند و جنین‌ها خارج شده و مغز جنین‌ها بهمنظور رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین ائوزین و ایمونوھیستوشیمی برش‌گیری شدند. آنالیز داده‌های هیستولوژیکی نشان داد که ضخامت کورتکس مغز جنین‌های تحت القای الکل کاهش معنی‌داری در حدود (۰/۰۱) p نسبت به گروه شاهد دارد. همچنین بررسی‌های ایمونوھیستوشیمی نشان‌دهنده کاهش بیان AQP₁ در این نوع از هیدروفسالی بود. تفسیر نتایج پیشنهاد می‌دهد که ممکن است کاهش بیان AQP₁ پاسخ جیرانی به افزایش فشار در مغز باشد که ناشی از افزایش مایع مغزی نخاعی است. البته نیاز به بررسی‌های بیشتر در سطح ژن و RNA برای اثبات هرچه بیشتر این تغییرات وجود دارد.

مقدمه

الکل ماده‌ای تراویژن است که تقریباً ۲۵۰ سال ذهن دانشمندان را درباره اثرات نامطلوب آن در طول مدت بارداری، به خود مشغول کرده است. اولین بار لمیون^۲ در سال ۱۹۶۸، شواهدی مبنی بر اثرات تراویژنیک الکل بر روی جنین ارائه داد [۲]. این محقق نشان داد که در کودکان تحت تأثیر الکل در دوران بارداری، سندرمی از ناهنجاری‌های مادرزادی به وجود می‌آید. کاهش وزن هنگام تولد، تأخیر رشد و عقب‌ماندگی ذهنی نیز در این کودکان گزارش شده است [۳]. در سال‌های بعد اسمیت^۳، جونز^۴ الگوی مشخصی در مورد نقص رشد،

واژه‌های کلیدی : هیدروفسالی، AQP₁، سندرم الکل جنینی

پذیرش ۹۱/۴/۶

دریافت ۹۰/۸/۸

nabiuni@tum.ac.ir

*نویسنده مسئول

۱. Fetal alcohol syndrome (FAS)

۲. LEMION

۳. Smith

۴. Jones

میکروسفالی، انومالی‌های فاسیال، نارسایی‌های قلبی و نقص اندام‌های حرکتی را در فرزندان مادرانی که الک مصرف کرده بودند، گزارش داد. این شکل از آنومالی‌ها را که در کودکان تحت تأثیر الک در دوران بارداری ایجاد می‌شود، اصطلاحاً سندروم الک جنینی FAS نامیدند [۲]. اخیراً اصطلاح "طیف بیماری فتال الک"^۱ (FASD) برای کودکانی که دارای مجموعه‌ای از علائم مرتبط هستند، به کار می‌رود و FAS پکی از زیر مجموعه‌های آن بهشمار می‌رود [۱].

مهمنترین نقص‌های شناخته شده در کودکان مبتلا به FAS در رابطه با سیستم عصبی مرکزی است که تعدادی از آن‌ها عبارتند از: نقص در حرکت، اتاکسیا^۲، مخچه غیرنرمال، رشد غیرطبیعی، کورپوس کالسوم، میکروسفالی و هیدروفسفالی است [۴، ۱۰، ۱۱].

یکی از نوادران دیده شده در مبتلایان به سندروم FAS هیدروفسفالی است. بیماری هیدروفسفالی با تغییرات در میزان و جریان CSF در مغز همراه است و معمولاً به علت جلوگیری از حرکت مایع مغزی نخاعی (CSF) در حفره‌های مغزی یا فضای زیرعنکبوتیه ایجاد می‌شود. CSF به عنوان دهنده مواد غذایی و گیرنده مواد زائد برای نورون‌ها عمل می‌کند که بر همین اساس وجود آن برای حیات نورون‌ها بسیار حیاتی است. CSF در چندین نقطه از مغز ترشح و بازجذب می‌شود که در این میان کروئید پلکسوس در بطن‌ها، وظیفه اصلی را در ترشح و تا حدودی بازجذب آن به عهده دارد. جلوگیری از حرکت CSF در مغز منجر به ماندن مواد زائد در مایع بین سلولی می‌شود که می‌تواند مانع از عمل کرد صحیح نورون‌های مغزی شود [۶، ۵].

وظیفه ترشح و بازجذب آب در بیشتر نقاط بدن به عهده گروهی از پروتئین‌های انتقال آب است که آکواپورین‌ها (AQPs) نامیده می‌شوند و به خوبی شناخته شده‌اند. به علت نقش مهم کانال‌های آبی (AQPs) در تنظیم همتوستاز CSF و تغییرات حجم آب در فضای خارج سلولی مغز [۵]، انتظار می‌رود که افزایش یا کاهش عمل کرد این کانال‌ها تأثیر بهسزایی در سیستم عملکردی مغز داشته باشد. در این میان AQP_{1,4,9} در مغز بیان می‌شوند. این پروتئین‌ها در محل‌های مختلفی در مغز دیده شده‌اند که در این محل‌ها وظیفه انتقال آب را به عهده دارند. در این میان AQP₁ یک کانال آبی است که بیشتر در کروئید پلکسوس در بطن‌های جانبی بیان می‌شود و نقش مهمی در ترشح CSF دارد [۷].

به‌نظر می‌رسد که عامل اصلی ایجاد کننده هیدروفسفالی و میکروسفالی در مغز، آسیب در جریان CSF است و نقش کانال‌های آبی در این میان بسیار حائز اهمیت است. به همین علت مطالعه‌ای بر روی بیان پروتئین AQP₁ در هیدروفسفالی و میکروسفالی ناشی از سندروم FAS انجام شد. پیش‌بینی می‌شود تغییرات CSF در نتیجه افزایش عمل کرد کانال‌های آبی، موجب کاهش شدت هیدروفسفالی و آسیب‌های ناشی از آن شود. هیدروفسفالی ناشی از FAS با مشاهده بطن‌های غیرطبیعی و بزرگ تشخیص داده می‌شود و از آنجا که افزایش اندازه بطن‌ها در این مبتلایان در روزهای مهم رشد مغزی یعنی روزهای ۱۸ و ۱۹ بارداری در مدل حیوانی رت نژاد ویستار

اتفاق می‌افتد [۸]، با فرض این‌که افزایش اندازه بطن‌ها و خاصیت تراویزیک الک می‌تواند مانع تکثیر و مهاجرت نرمال نورون‌های مغزی شود، در این پژوهش قصد داریم تأثیرات این سندروم را بر روی ضخامت کورتکس مغز به عنوان یکی از عوامل عقب ماندگی ذهنی در مبتلایان این سندروم و نیز تأثیرات هیدروفسفالی ناشی از این سندروم را در لایه‌بندی مغز و اندازه بطن‌های مغزی و تغییرات بیان AQP در جنین‌های مبتلا به FAS را بررسی کنیم.

مواد و روش‌ها

حیوانات و القا سندروم به وسیله اتانول در رژیم خوراکی همراه با آب آشامیدنی

در این تحقیق از رت‌های نژاد ویستار که از مرکز پرورش و تکثیر حیوانات آزمایشگاهی پردازیس کرج دانشگاه خوارزمی تهیه شده بودند استفاده شد. به رت‌ها اجازه داده شد که چندین نسل تکثیر شوند و پس از آن به موش‌های ماده بالغ برای اولین بار اجازه جفتگیری داده شد و به منظور مشخص کردن روز صفر بارداری (GD0) با استفاده از پلیت جدا کننده پلاک واژنی مشاهده و GD0 اعلام شد و پس از آن موش نر و ماده از یکدیگر جدا شدند و موش‌های ماده باردار به صورت انفرادی در قفس‌های جداگانه نگهداری شدند. موش‌های باردار برای انجام پژوهش‌های مختلف آزمایشگاهی به دو گروه تقسیم شدند.

گروه اول به عنوان گروه شاهد در نظر گفته شد که در شرایط آزمایشگاهی به طور معمول نگهداری شدند و به آن‌ها اجازه ادامه باروری و زایمان داده شد.

گروه دوم، گروه تحت بررسی بودند که باید با رژیم الکی تغذیه شوند. موش‌های این گروه در روزهای ۸ تا ۲۱ بارداری تحت رژیم الکی ۵ درصد قرار گرفت. (در این تحقیق تعداد ۶ سرت ماده برای هر گروه در نظر گرفته شده بود). به این ترتیب که شیشه آب موجود در قفس حیوان با محلول ۵ درصدی الک پرشده و آزادانه در دسترس حیوان در روزهای مشخص قرار داده شد.

همه موش‌ها در شرایط آزمایشگاهی ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی با امکان دستریسی نامحدود به غذا به صورت پلت‌های آماده خردباری شده از شرکت خوراک دام و طیور پارس و دمای محیطی 23 ± 2 درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

موش‌های باردار در روزهای ۱۸ و ۱۹ بارداری به روش بیهودی عمیق کشته شدند و جنین‌های آن‌ها خارج و برای مراحل بعدی تحقیق آماده شد.

نمونه‌برداری و انجام پژوهش‌های بافت‌شناسی:

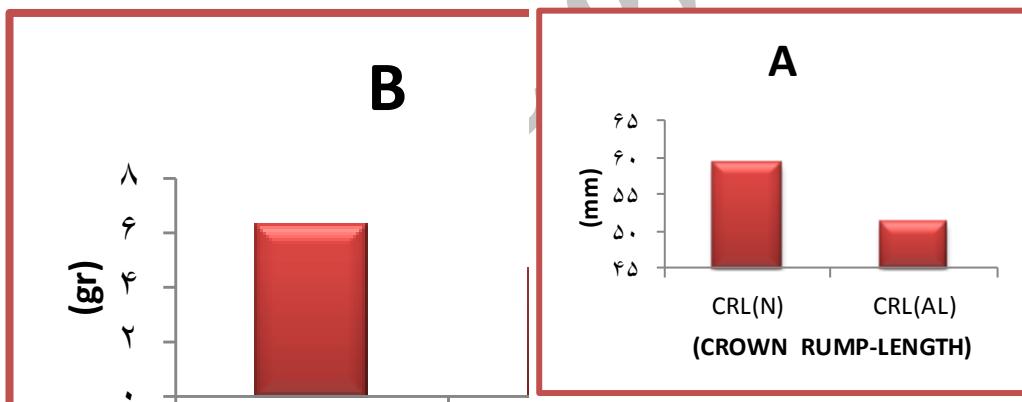
جنین‌های ۱۸ و ۱۹ روزه خارج شده، به مدت ۲ روز در تثبیت‌کننده فرمالین ۱۰ درصد قرار داده شدند، سپس مغز آن‌ها به صورت کاملاً سالم خارج شد. مغز‌ها در محلول‌های الکی با غلظت‌های صعودی قرار داده شدند.

در مرحله بعد نمونه‌ها قالبگیری و برش برداری شدند. تعدادی از لام‌های آماده شده به روش هماتوکسیلین-اوزین و تعدادی به روش متیل گرین-پیرونین رنگ‌آمیزی شدند. در مرحله بعد بررسی ایمونو‌هیستوشیمی با کیت IHC اکسسوری^۱ که شرکت بتیل لب^۲ تولید شده بود، صورت گرفت. لازم به ذکر است که در این آزمایش از پروتکل موجود در کیت استفاده شد.

برای مقایسه نتایج در اندازه‌گیری‌های ضخامت کورتکس و اندازه بطن‌ها در بین نمونه‌های شاهد و تیمار با الک از روش وان-وی^۳ استفاده شد و برای رسم نمودارها از نرم افزار اکسل^۴ استفاده و ($p < 0.05$) معنی‌دار تلقی شدند در تمامی موارد حداقل ۳ تکرار برای نمونه‌های تیمار انجام شد و برای اندازه‌گیری‌های بطن‌ها و کورتکس، سکشن موجود در میدان دید میکروسکوپی به صورت تصادفی انتخاب گردید.

نتایج

در این پژوهش ابتدا برای نشان دادن تأثیر تیمار انجام شده، پژوهش‌های مورفو‌لولژی بر روی جنین‌های خارج شده صورت گرفت. به این صورت که وزن^۵ (W) و قد^۶ (CRL) جنین موش‌های تیمار شده با نمونه‌های سالم مقایسه شد که نتایج حاصل در جداول ۱ و ۲ آمده است.

نمودار ۱. مقایسه قد (CRL) که در جدول A به آن اشاره شده است و وزن (W) که در جدول B دیده می‌شود، جنین‌های ۱۸ روزه سالم (N) و تحت رژیم الک (AL). چنان‌که در نمودارها نشان داده شده است کاهشی معنی‌دار در قد و وزن رت‌های تحت رژیم الکی به وجود آمده است

پژوهش‌های بافت‌شناسی به منظور اثبات ایجاد سندرم الفا شده و بررسی‌های مورفو‌لولژی مغز انجام شد. برش‌های کرونال از مغز جنین‌های تیمار شده و سالم برای نشان دادن اثر الک بر رشد و نمو مغزی مورد استفاده قرار گرفت. مهمترین تفاوت مشاهده شده در این مقایسه در اندازه بطن‌های جانبی و ضخامت کورتکس مغز در این نواحی بود (شکل ۱).

۱. Accessory

۲. Bethyl Lab

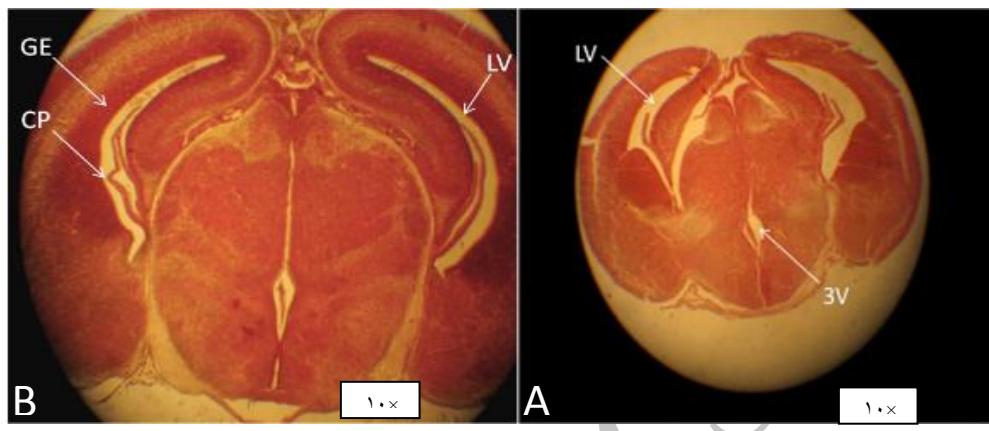
۳. One-way

۴. Excel

۵. Weight

۶. Crown Rump- Length

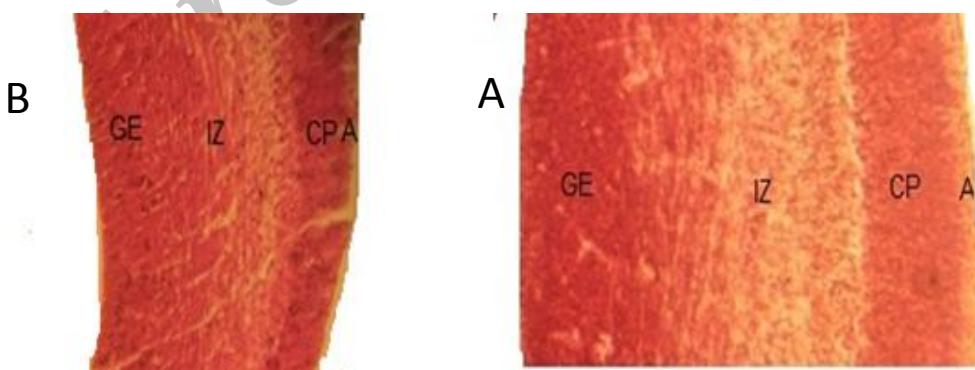
این تفاوت از روز ۱۸ جنینی آغاز می‌شود و قبل از آن تفاوت معنی‌داری در اندازه بطن‌ها بین نمونه‌های شاهد و تیمار (سندرم الک جنینی) مشاهده نمی‌شود. در حالت عادی بهمنبال رشد کورتکس مغز از روز ۱۸ به بعد اندازه بطن کاهش پیدا می‌کند اما این کاهش در مغز جنین‌های تیمار شده مشاهده نمی‌شود. تفاوت در اندازه بطن‌های جانبی در روز ۱۸ نشان داده شده است.

شکل ۱. برش کرونال مغز رت ۱۸ روزه، (A) مغز رت تحت رژیم الکی، (B) مغز رت سالم برش‌ها به روش متیل‌گرین پیرونین رنگ‌آمیزی شده‌اند (متیل‌گرین پیرونین رنگ اختصاصی برای اسیدهای نوکلئیک است که مناطقی که تقسیم در آن‌ها زیاد است نشان می‌دهد). این تصویر نشان‌دهنده اختلاف اندازه بطن سالم و بیمار است. لازم به ذکر است که هر دو تصویر با بزرگنمایی $\times 10$ تصویربرداری شده‌اند.

(LV: lateral ventricle ; 3V:third ventricle; C: choroid plexus; GE: germinal layer)

در این دو تصویر به‌وضوح کاهش اندازه مغز و افزایش اندازه بطن دیده می‌شود، که هر دوی این علائم وجود سندرم الک جنینی را در موش نشان می‌دهد. به علاوه کاهش ضخامت لایه‌های کورتکس در مقایسه جنین‌های سالم و تیمار شده به‌وضوح مشخص است، که می‌تواند به علت تجمع مایع مغزی نخاعی (CSF) در سیستم بطی باشد.

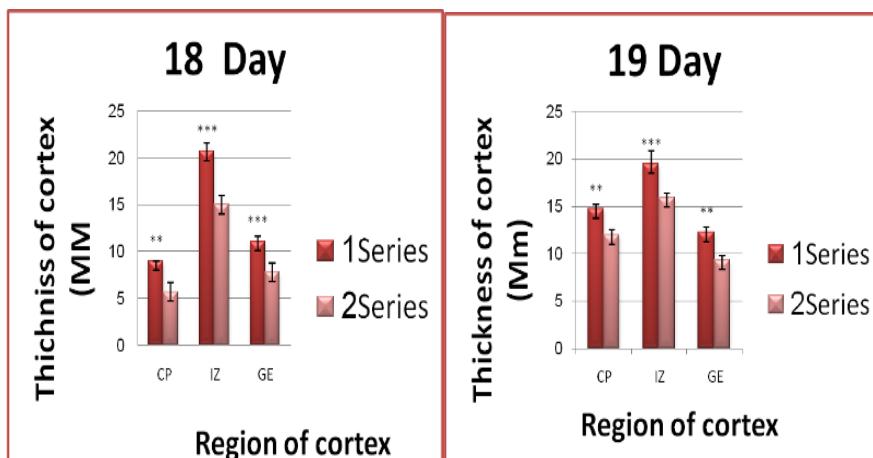

شکل ۲. نمایی از برش کرونال از لایه‌های کورتکس از جنین رت ۱۸ روزه که به روش متیل‌گرین پیرونین رنگ‌آمیزی شده است. در این شکل می‌توان به‌وضوح لایه‌های مختلف مغزی را مشاهده کرد. (A) مغز رت سالم؛ (B) مغز رت تحت رژیم الکی.

(GE: Germinal epithelium ; IZ: Intermediate zone ; CP: Cortical plate ; A: Marginal zone)

شکل ۲ مقایسه بین ضخامت کورتکس جنین ۱۸ روزه سالم (2A) و تیمار شده (2B) است، که در این شکل اختلاف ضخامت کورتکس بهوضوح قابل مشاهده است.

کاهش ضخامت لایه‌های مختلف کورتکس می‌تواند منجر به درجاتی از عقبماندگی ذهنی شود که در FAS قابل مشاهده است، برای نشان دادن این کاهش، قطر لایه‌های کورتکس اندازه‌گیری شد که نتایج آن در دو نمودار زیر نشان داده شده است. نتایج نشان از کاهش ضخامت همه لایه‌ها در روزهای ۱۸ و ۱۹ دارد.

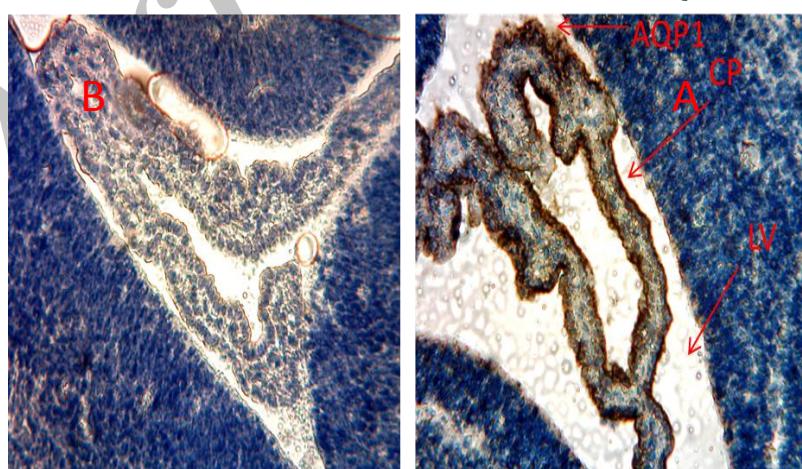

نمودار ۲. ضخامت قطر لایه‌های مختلف مغزی در جنین رت ۱۸ و ۱۹ و مقایسه آن‌ها نشان داده شده است

(***p≤۰/۰۰۱ و **p≤۰/۰۱)

(Series1: wistar ; series2: affected alcohol rats)

بعد از اثبات وجود سندروم به بررسی بیان پرتوتین AQP در شبکه کروئید مغزی می‌پردازیم، گفتنی است که شبکه کروئید در درون بطن‌ها در شکل ۱ مشخص شده است. بررسی‌های ایمونو‌هیستوشیمی نشان‌دهنده کاهش چشمگیری از بیان AQP در شبکه کروئید است، که در شکل ۳ آورده شده است.

شکل ۳. برش کرونال از مغز جنین ۱۸ روزه سالم (A) و جنین مبتلا به سندروم الکل جنینی (B) که با استفاده از تکنیک ایمونو‌هیستوشیمی رنگ‌آمیزی شده‌اند. چنان‌که مشاهده می‌شود بیان AQP1 (رنگ قهوه‌ای در شکل) در حاشیه کروئید پلکسوس وجود دارد که در جنین مبتلا به سندروم بیان آن بهوضوح کاهش پیدا می‌کند.

(LV: lateral ventricle ; CP: choroid plexus;)

بحث

روزهای ۱۸ و ۱۹ جنینی مهمترین روزها برای رشد و نمو مغز جنین در رت‌های نژاد ویستار محسوب می‌شود. در این روزها تقسیم سلولی در لایه زاینده به حداکثر رسیده و سلول‌ها بعد از تقسیم، به لایه‌های دیگر کورتکس مهاجرت می‌کنند [۱۴]. در انواع هیدروفسفالی شاهد افزایش اندازه بطن‌ها هستیم، اما تنها در برخی از آنان کاهش ضخامت کورتکس مشاهده می‌شود [۱۵]. در این بررسی سندروم الکل جنینی که دارای درجات مختلف میکروسفالی و هیدروفسفالی است، با رژیم الكلی به رت ویستار القا شده و شدت هیدروفسفالی از طریق انداز مگیری اندازه بطن‌ها و شدت واردہ به مناطق مغزی بررسی شده است که با نمونه‌های هیدروفسفالی در مدل حیوانی مطابقت دارند.

در این پژوهش کاهش ضخامت کورتکس بهطورکلی و کاهش ضخامت تک تک لایه‌های آن در هیدروفسفالی در رت‌های تحت القاء الكلی نشان داده است. بررسی‌ها نشان داد که آسیب‌های مغزی در موش‌های تحت القاء الكل که دارای هیدروفسفالی میباشند بیشتر از موش‌هایی است که یا به هیدروفسفالی مبتلا نیستند یا در درجات پایین میکروسفالی را نشان می‌دهند.

علت هیدروفسفالی در جنین‌های تحت القاء الكل بهدرستی مشخص نشده است، اما عده‌ای از دانشمندان نظریه‌هایی در باره اثر ناهنجاری زایی الكل بر ملکول L_1 که یک ملکول سطحی است بیان کرده‌اند. همین‌طور پیشنهاد شده است که N-CAM که یک ملکول چسبنده در سطح سلول است، از ملکول‌های هدف اتانول است [۱۶، ۱۷، ۱۸]. در پژوهشی دیگر تعداد سلول‌ها در لایه‌های مختلف کورتکس مغزی در جنین ۱۸ و ۱۹ روزه و همین‌طور در نوزاد چندروزه بررسی شده و نشان داده شده است که در مقایسه مغز نرمال با مغز مبتلا به هیدروفسفالی، در مغز نرمال تعداد مشخصی از سلول‌های پروجنیتور عصبی در لایه زاینده باقی می‌ماند که وظیفه این سلول‌ها تکثیر مرتب است. سلول‌های تولید شده به لایه‌های دیگر کورتکس مهاجرت می‌کنند، اما در مبتلایان به هیدروفسفالی تعداد سلول‌های پروجنیتور که در لایه زاینده باقی می‌مانند بسیار کم است. احتمال می‌رود که به همین علت قطر لایه‌های مختلف کورتکس کاهش یابد [۱۶]. یکی دیگر از دلایل کاهش ضخامت کورتکس مغز می‌تواند افزایش مایع مغزی-نخاعی (CSF) در روزهای حیاتی رشد مغز باشد [۱۷]. این افزایش مایع سبب افزایش غیرطبیعی فشار بر کورتکس مغزی است و مانع از رشد طبیعی آن می‌گردد. ۷۰ درصد از آب مغز و CSF بهوسیله کروتئید پلکسوس ترشح می‌شود، همچنین ۱۲ درصد از اکسیداز گلوکز و ۱۸ درصد از ترشح اندوتیالی مویرگ‌ها در کروتئید پلکسوس انجام می‌شود. تنظیم نرمال ترشح و بازجذب آب در مغز یک عمل حیاتی برای عملکرد درست نورون‌ها در مغز است.

آکواپروتئین‌ها (AQP_s) خانواده‌ای از پروتئین‌های انتقالی‌اند که در بافت‌های مختلف بیان می‌شوند. در مغز AQP_{1,4,9} بیان می‌شود. که در این میان AQP₄ تقریباً در همه نقاط مغز بهخصوص استروسیت‌ها و

AQP₁ به طور عمده در شبکه کروئید بیان می‌شود (ونرو^۱ و همکاران، ۲۰۰۱) که نقش عمده‌ای را در ترشح CSF به عهده دارد [۱۲]. تغییرات بیان ژن AQP₄ در مغز در هیدروسفالی الفاء شده به وسیله تزریق کائولین در رت بررسی شده است که پژوهش‌ها نشان‌دهنده کاهش بیان این ژن در استرووسیت‌های مغز مبتلا به هیدروسفالی بوده است [۱۲، ۱۳]. داده‌های حاصل از آزمایش نشان داد که بیان₁ AQP در هیدروسفالی ناشی از سندروم الک جنینی کاهش پیدا می‌کند. در مبتلایان به هیدروسفالی که در مغز با اختلالات CSF مواجهند، کاهش در میزان کانال‌های آبی در شبکه کروئید که نقش مهمی در تولید CSF دارد، می‌تواند تأثیر بسزایی در تنظیم مجدد فشار CSF در مغز داشته باشد. بررسی‌های دقیق‌تر بر روی عمل کرد ژن₁ AQP در بیماران مبتلا به هیدروسفالی می‌تواند گامی به سوی درمان این بیماران باشد.

تقدیر و تشکر

از کمیته بیوتکنولوژی دانشکده علوم زیستی دانشگاه خوارزمی که منابع مالی این تحقیق را فراهم کرده‌اند
صمیمانه سپاس‌گزاریم.

منابع

1. J. Susan, Astleya, Todd Richards b, Elizabeth H. Aylward b, Heather Carmichael Olson c, Kimberly Kerns d, Allison Brooks a, Truman E. Coggins e, Julian Davies f, Susan Dorn a, Beth Gendler a, Tracy Jirikowic g, Paul Kraegel a, Kenneth Maravilla b., "Magnetic resonance spectroscopy outcomes from a comprehensive magnetic resonance study of children with fetal alcohol spectrum disorders Magnetic Resonance Imaging 27 (2009) 760-778.
2. K. L. Jones, D. W. Smith, "Recognition of the fetal alcohol syndrome in early infancy", Lancet (1972) 999-1001.
3. C. N. Ulleland, "The offspring of alcohol", Ann NY Acad Sci, 197 (1972) 167-90.
4. Hiromi, Sakata-Haga, Kazuhiko Sawada Takamasa Ohnishi, Yoshihiro Fukuia, "Hydrocephalus following prenatal exposure to ethanol", ActaNeuropathol 108 (2004) 393-398.
5. E. Conrad, Johanson, A. John, Duncan III, Petra M Klinge, Thomas Brinker, Edward G Stopaand Gerald D Silverberg, "Multiplicity of cerebrospinal fluid functions: New challenges in health and disease", Cerebrospinal Fluid Research (2008) 10.1186/1743-8454-5-10.

^۱. Venero

6. E. Charles, Weaver, N. Paul, McMillan, A. John, Duncan, G. Edward, Stopa and Conrad E. Johanson, "Hydrocephalus disorders: their biophysical and neuroendocrine impact on the choroid plexus epithelium", Advances in Molecular and Cell Biology, Vol. 31(2004).269-293.
7. Tracey Speake, J. Lyle, Freeman, D. Peter, Brown, "Expression of aquaporin 1 and aquaporin 4 water channels in rat choroid plexus", Biochimica et BiophysicaActa 1609 (2003) 80- 86.
8. D. Tuan, Tran a., "Critical periods for the effects of alcohol exposure on brain weight, body weight, activity and investigation", Behavioural Brain Research 116 (2000) 99-110.
9. P. Lemoin, B. J. P. Harrowsseau, J. C. Menuet, "Les enfatsdeparentsalcoholiguse Anomalies", Observe Apropos, Des127 Case., 21 (1968) 476-82.
10. M.W. Church, "Chronic in utero alcohol exposure affects auditory function in rats and in humans", Alcohol, July-August, Volume 4, Issue 4 (1987) 231-239.
11. D. J. Livy, E. Kathryn Miller, E. Susan, Maier and James R. West., "Fetal alcohol exposure and temporal vulnerability: effects of binge-like alcohol exposure on the developing rat hippocampus", Neurotoxicology and Teratology, July-August, Volume 25, Issue 4(2003) 447-458.
12. Xiaoyan Mao, L. Terry, R. Ennoand Marc, Del Bigio, "Aquaporin 4 changes in rat brain with severe hydrocephalus", European Journal of Neuroscience, Vol. 23 (2006) 2929-2936.
13. J. A. MES P. MCAL LISTER II, PH.D., A ND JA NET M. MI LLER , PH.D, "Aquaporin 4 and hydrocephalus", J Neurosurg (6 Suppl Pediatrics) 105 (2006) 457-458.
14. L. Valborg, Kvigne MBA., R. Gary, Leonardson PhD^a, Martha Neff-Smith PhD, MPH, RN, CS, FAAN, Ellen Brock MD, MPH, Joseph Borzelleca MD, MPH and Thomas K. Welty MD, MPH, "Characteristics of children who have full or incomplete fetal alcohol syndrome", The Journal of Pediatrics, November, Volume 145, Issue 5 (2004,) 635-640.
15. N. James, M. D. Parker, M. Philip, Parker, PH.D., Editors, Publisher, Health Care: Philip Parker, Ph.D. Editor(s): James Parker, M.D., Philip Parker, Ph.D. "Hydrocephalus", ICON Health Publications ICON Group International, Inc. 4370 La Jolla Village Drive, 4th Floor San Diego (2004) CA 92122 USA.

16. Farhad mashayekhy, Clare E. draper, Carys M. Bannister, Mohsen Pourghasem, P. Jane Owen-Lyne and Jaleel A. Miyan, "Deficient cortical development in the hydrocephalic Texas (H-Tx) rat: a role for CSF.", *Brain*, 125 (2002) 1859-1874.
17. P. D. Brown, S. L. Davies, T. Speake, and I. D. Millar, "Molecular Mechanisms of Cerebrospinal Fluid Production", *Neuroscience*, 129 (4) (2004) 957-970.
18. M.W. Church, "Chronic in utero alcohol exposure affects auditory function in rats and in humans, *Alcohol*", July-August, Volume 4, Issue 4 (1987) 231-239.
19. D. J. Livy, E. Kathryn Miller, Susan E. Maier and James R. West, "Fetal alcohol exposure and temporal vulnerability, effects of binge-like alcohol exposure on the developing rat hippocampus", *Neurotoxicology and Teratology*, July-August, Volume 25, Issue 4 (2003) 447-458.
20. L. Valborg, Kvigne MBA. Gary R. Leonardson PhD^a, Martha Neff-Smith PhD, MPH, RN, CS, FAAN, Ellen Brock MD, MPH, Joseph Borzelleca MD, MPH and Thomas K. Welty MD, MPH, "Characteristics of children who have full or incomplete fetal alcohol syndrome", *The Journal of Pediatrics*, November, Volume 145, Issue 5 (2004) 635-640.
21. J. N. Lugo Jr. M. D. Marinob, K. Cronisea, S. J. Kellya,b, "Effects of alcohol exposure during development on social behavior in rats", *Physiology & Behavior* 78 (2003) 185-194.
22. J. L. Venero, Machado, A. & J. Cano, "Importance of aquaporins in the physiopathology of brain edema", *Curr., Pharm. Des.*, 10 (2004) 2153-2161.
23. J. L. Venero, M. L. Vizcute, A. Machado, J. Cano, "Aquaporins in the central nervous system", *Prog. Neurobiol.*, 63 (2001) 321-336.